

-SEMA

- SEMAVAT

- FEZA

SEMA: Mekân dahilindeki gök.

SEMAVAT: Mekânı kaplayan hudutsuzluk.

FEZA: Lâ mekâna ait sema.

Sonu olmayan sema hakkında düşünceye ve onu tasavvura verilen isimdir.

Rabbissemavat.

Rabbilard

" Ey sema suyunu kes"

" Ey arz suyunu yut" Ayet.. .

Sema dahilinde dua, istek yapılabilir. Dua edilir. Semavat için. Çok düşün... Kelimeye sokamadan idrak edebilirsin. Vessemai zatel buruç .

Ayet. Vessemavati zatel buruç değil dikkat et.

Rabbis semavat. Rabbis sema değil. Yine dikkat et. Dikkat kesil...

Rabbil ard

Rabbil şems

Rabbil kamer değil.

Rabbil mağrip

Rabbil maşrik değil.

Rabbil maşrikeyn. Rabbil mağribeyndir.

Rabbi adem. Rabbi insan değil. Rabbin nastır. Bunlara dikkat et, düşün.

Aradaki büyük farklara tefekkür et... Dünya cemi olmaz. Arz cemi olmaz. Alem . Cemi vardır. Alemun, alemin, avalim.

Duyulmayan kelâm ihtizazları Resulde sese çevrildi. Sesler kelimelere. Kelimeler manalara. Manalar harflere gizlendi.

Duyulmayan vahiy sese, ses kelimeye, kelime harflere bürünerek yazı oldu.

Harften kelime, kelimededen mana, manadan tekrar ihtizaza gidilirse aslına vahye varılır.

Asıl ile de ledünnî hududa girilir. Ledünnî mana harflere gizlenmiştir. Sarf ve nahiv bunun anahtarıdır . Bir harf açıldı mı en az üç harf olur. Ve bir manalı kelime olur. Buna sülâsi denir.

Bir manalı kelimenin sülâsisini bilmeden ondan çıkacak kelimelere varılması güç olur. Kelimeler bundan istikakeder.

Kelimeler üstün. Esire. Ötüre. Sağ ve sol, uzatılır hafif olur. Manada hal değiştirir. Bu manalar da harflerin okunmasını değiştirir . Bunları tam bilmeden manaya yanaşmak mümkün değildir. Harfler bir tohum gibidir. Açıldı mı mana kapıları da açılır. Tohumda gizli olan ne ise ortaya çıkmaya başlar. (و) edati rabıttır. Kur'anda mühim bir hakikatın ifadesidir.

Bunu anlamayanlar Kur'anda Vav harfinin çok geçtiğini mesele ederler. Halbuki bu harf Ledünnî mananın kapı aralığı ve anahtarlarından biridir.

Bazı ayetlerde vav yoktur.

Bazı ayetlerde sayılırdır.

Bazı ayetlerde de çoktur.

Bazı ayetler vav ile başlar. Bu da başka bir anahtardır.

Uzak ve buzlu cam arkasında sezilen bu hakikat eski hattatlarımız tarafından şu şekilde levhalandırılmıştır.

Bu yazı birçok muhtelif tefsiri yorumlara yol açmıştır.

İhlâs sûresinde : 1 tane vav vardır.

Ayetel kürsi'de : 7 vav vardır.

Kevser'de : 1 vav vardır.

Kuleuzu felak'ta : 3 vav vardır.

Fatiha'da : 1 vav vardır.

Vav harfinden sonra nun gelir...

Her harfin bir gidiş yolu olduğu gibi kelimelerde bulunduğu yerin de manası vardır.

Ayetler harf harf yazıldığı zaman bazı ses itibarı ile gizli (İNCANTATION) ler ortaya çıkar ki bunlar daima oluş halinde bulunan emirlerdir. Kur'anda tecvit ve kıraat bu emirlere hürmetin ses halindeki ifadesidir. Kur'anı Kerimdeki hurûf - u mutakattia ise bambaşka bir husustur. (Gulhuallahu ahad) söyle (söyleyiniz değil) tek olarak söyle demektir. O kendisi Allah ahaddır...

Ahad: Eşi, benzeri, evveli ve sonu olmayan ahaddır.

Bu sûrenin manası, Allah'ın olduğunu ilân eder. Ondan ihlâs sûresi denilmiştir. İhlâsın hakiki manası (Ahad) da ahad olmak, onda erimektir. Kâinatta ne varsa Ahaddandır . Ahada dönecektir.

Allah vahid değildir. Ahaddır. Basit kuru bir misal verelim: Felân cesur, kahraman, pehlivan adamı vahid yenemez dedik. Burda daha çok olursa yenebilir düşünülebilir. Fakat ahad yenemez dediğimizde hiçbir kuvvet yenemez demektir. Onun için Allah Vahid değildir. Ahaddır. Fakat bazı ayetlerde (Vahidül gahhar). Burda esmaların kudret ve gücü ifade edilmiştir. (Zatı ahadiyet değildir). Ayetlerde Allah'a şirk koşmanın diye birçok defalar tekrar edilmiştir. Bu da cemi olarak (Koşmayı-nız) buyrulmamıştır. Müfret olarak (koşmayın) denildiğine göre teker teker yani gurur ve kibire varmayın manası gizlidir. Bu, ahadı unutmayınız. Allah ahaddır.

Şirk birnevi Allah'ın ahad olduğunu bilmeden tasdiktir. Var olmayan birşeye şirk koşulmaz. Allah'ın var olduğunun adeta açık delilidir.

(La nüferrigu beyne ahadin min rusulih) Resulleri de ayırmayınız. Yani onların bildirdikleri şey (Ahad) dandır. Hepsi aynıdır. Söyledikleri vahiy bakımından ... Kur'anda ayetle de bildirilmiştir. (Lisanen arabiyen) inmiştir . Musa'ya, İsa'ya diğer peygamberlere inen ayetler de hangi dil konuşuyorlarsa o dilde inmiştir. Fakat o kitaplarda şu dil ile indirildi diye bir haber yoktur.

Vahiy yani sessiz sözsüz kelâm hangi peygambere asıl olmuş ise ne ise odur aynıdır. O peygamberin diline kendiliğinden otomatik olarak çevrilmiştir.

Resulleri ayırmayın lâfzı bu bakımdandır. (İcazen)...

Vahiy Allah'cadır.

Nasıldır. Bilinmez.

Ahad en büyük esmadır. Allah'ın (Hû), kendisinin Allah ve (Ahad) olduğudur.

Kelâmı ilâhi Allah'cadır dedik. Bu Musa'da İbrance, isa'da Süryaniceye kendi dillerinde çevrilmiştir. Yalnız Resulü Ekrem'de Lisanen Arabiyyen buyrulmuştur. Bu da aslı (Ahad) dır. Resulleri tefrik etmeyin ayeti budur. Vahiyleri söyledikleri muhtelif dilleri tefrik etmeyin. Hepsı ahadın kelâmıdır. Yoksa peygamberler arasında azim farklar var.